Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Nr. 10. **Warszawa, 20 lutego 1936 r.** **Rok XVIII**

T R E Ś Ć:

Do

WSZYSTKICH PRACOWNIKÓW PRZEDSIĘBIORSTWA „POLSKIE KOLEJE PAŃSTWOWE".

Konstytucja z dnia 23 kwietnia 1935 r. głosi prawdę, iż „Każde pokolenie obowiązane jest wysiłkiem własnym wzmóc siłę i powagę Państwa".

Objąwszy urząd Ministra Komunikacji stwierdziłem, iż pracownicy kolejowi w codziennej swej służbie okazują stale wytrwałość, poświęcenie i wierność dla Państwa.

W dowód mego uznania dla ogółu pracowników, narażonych w służbie kolejowej, jak w żadnej innej, tak często na niebezpieczeństwo uchybiania przepisom, nieraz mimo najlepszej woli i bez ujmy dla czci pracownika, zarządzam, aby w granicach obowiązującego prawa:

zatarto kary porządkowe oraz trzy pierwsze kary dyscyplinarne,

nie brano pod uwagę kar, nałożonych przed dniem 1 września 1929 r. jako dniem wydania pierwszej polskiej pragmatyki kolejowej, w sprawach kwalifikacyj i awansów oraz we wszystkich innych sprawach, w których jest rozpatrywana niekaralna przeszłość pracownika,

złagodzono wymiar kar dyscyplinarnych w nieprzekazanych komisjom dyscyplinarnym i dotychczas prawomocnie niezakończonych sprawach o występki służbowe,

umorzono dochodzenia w sprawach o wykroczenia służbowe,

umorzono nieściągnięte koszta postępowania dyscyplinarnego,

umorzono nieściągnięte kary pieniężne i grzywny,

umorzono całkowicie lub częściowo nieściągnięte należności, przypadające przedsiębiorstwu „P. K. P." od pracowników z tytułu ich odpowiedzialności materjalnej za szkody, wyrządzone bez złego zamiaru i chęci zysku,

rozważono możliwości awansów tych pracowników karanych, którym upłynął okres niedopuszczalności awansu, będący skutkiem skazania.

Zbiorowy trud ogółu pracowników „Polskich Kolei Państwowych" daje mi wiarę, że wszyscy pracownicy przez sumienne i gorliwe wykonywanie swej służby z godnością i honorem spełnią swój zaszczytny obowiązek.

MINISTER KOMUNIKACJI

Warszawa, dnia 14 lutego 1936 r. **J. Ulrych**

SPRAWY OGÓLNE I OSOBOWE.

45.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 14 lutego 1936 r., Nr. P. 4/4/2/36, o zatarciu i złagodzeniu niektórych kar porządkowych i dyscyplinarnych, umorzeniu dochodzeń służbowych, kar pieniężnych, grzywien i kosztów postępowania dyscyplinarnego oraz odszkodowań, nałożonych na pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe".

Na podstawie § 38, 57, 61, 66, 72, 96 i 99 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 stycznia 1934 r. o stosunku służbowym pracowników przedsiębiorstwa „P. K. P." (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz. 23) zarządzam, co następuje:

§ 1. Zaciera się w aktach służbowych orzeczone przed dniem 1 stycznia 1931 r.:

1) kary porządkowe, wymienione w § 65 ust. (1) lit. a) i b) oraz kary dyscyplinarne nagany, wymienione w § 66 ust. (1) pkt. 1) i w § 69 pkt. 1) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 lipca 1929 r. o stosunku służbowym pracowników przedsiębiorstwa „P. K. P." (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 447),

2) kary upomnienia i kary pieniężne, wymienione w § 46 ust. (1) pkt. 1) i 2) rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 23 września 1929 r., Nr. I. 19646/29, w sprawie przepisów o stosunku służbowym pracowników próbnych przedsiębiorstwa „P. K. P." (Dz. Urz. M. K. Nr. 16, poz. 152),

nałożone na pracowników, którzy w ciągu conajmniej pięciu lat, licząc od dnia orzeczenia o karze, nie byli karani ani w trybie dyscyplinarnym ani porządkowym.

§ 2. W aktach służbowych pracowników, pozostających w służbie w dniu wejścia w życie niniejszego zarządzenia, a ukaranych w drodze porządkowej lub dyscyplinarnej przed dniem 1 września 1929 r. wpisuje się, że kary te nie mogą być brane pod uwagę w sprawach, dotyczących kwalifikowania pracownika, mianowania go na wyższe stanowisko służbowe lub przyznania mu wyższego uposażenia oraz we wszystkich innych sprawach, w których rozpatrywana jest niekaralna przeszłość pracownika.

§ 3. (1) Zalecam złagodzenie wymiaru kar we wszystkich prawomocnie niezakończonych sprawach o występki służbowe, popełnione bez złego zamiaru lub chęci zysku przed dniem 31 grudnia 1935 r., w których wymiar kary następuje bez udziału komisyj dyscyplinarnych.

(2) Dotyczy to również wymiaru kar za objęte ust. (1) występki służbowe emerytów.

(3) Złagodzenie polega na obniżeniu wymiaru kary o jeden lub więcej stopni według uznania władzy.

§ 4. (1) Umarza się wszystkie dochodzenia służbowe w sprawach o wykroczenia służbowe, popełnione przed dniem 31 grudnia 1935 r.

(2) Umorzenie dochodzenia będzie uchylone, jeżeli pracownik, przeciwko któremu toczyło się dochodzenie, oświadczy w terminie dni 14, licząc od dnia następnego po dniu doręczenia zawiadomienia o umorzeniu, że żąda przeprowadzenia dochodzenia.

§ 5. (1) Umarza się koszta postępowania dyscyplinarnego, niewymierzone do dnia wejścia w życie niniejszego zarządzenia w sprawach o występki służbowe, popełnione przed dniem 31 grudnia 1935 r.

(2) Koszta postępowania dyscyplinarnego, wymierzone w sprawach o te występki do dnia wejścia w życie niniejszego zarządzenia, ulegają umorzeniu w kwocie nieściągniętej.

(3) Umorzeniu ulegają również koszty postępowania dyscyplinarnego, obciążające emerytów.

§ 6. (1) Umarza się nieściągnięte należności z tytułu grzywien i kar pieniężnych za przewinienia, popełnione przed dniem 31 grudnia 1935 r.

(2) Umorzeniu ulegną także i te grzywny, które będą nałożone za te przewinienia po dniu wejścia w życie zarządzenia niniejszego.

(3) Umorzenie obejmuje również grzywny, nałożone na emerytów.

§ 7. (1) Umarza się nieściągnięte należności, przypadające przedsiębiorstwu „Polskie Koleje Państwowe" od pracowników i emerytów z tytułu ich odpowiedzialności materjalnej za szkody, wyrządzone przed dniem 31 grudnia 1935 r. z ich winy wskutek ich czynności służbowych w przypadkach, w których wyrządzenie szkody nie wynikło z występku lub pochodzi z występku, popełnionego bez złego zamiaru i chęci zysku, oraz z tytułu nadpłaconego do dnia 31 grudnia 1935 r., bez winy pracownika, uposażenia, a to w następujących granicach:

1) w całości, jeżeli nieściągnięta kwota nie przekracza 100 zł,

2) do wysokości 50% nieściągniętej kwoty, niemniej jednak niż 100 zł, jeżeli nieściągnięta kwota nie przekracza 1.000 zł,

3) do wysokości 25% nieściągniętej kwoty, niemniej niż 500 zł, jeżeli kwota ta przekracza 1.000 zł.

(2) Przepis ust. (1) stosuje się również do należności przedsiębiorstwa „P. K. P.", określonych w ust. (1), które będą wymierzone po dniu wejścia w życie zarządzenia niniejszego.

(3) Nieumorzona część należności, której spłacenie rozłożono pracownikowi (emerytowi) na raty miesięczne przed umorzeniem, winna być ściągnięta w tej samej liczbie rat, których wysokość należy odpowiednio zmniejszyć, chyba, że pracownik (emeryt) wyrazi zgodę na dokonywanie potrąceń w dotychczasowej wysokości miesięcznej.

§ 8. (1) Każdemu pracownikowi lub emerytowi, korzystającemu z postanowień, zawartych w § 1, 4—7 niniejszego zarządzenia, właściwe władze doręczą na piśmie decyzję, wydaną z powołaniem się na niniejsze zarządzenie. W decyzji należy wymienić karę, która uległa zatarciu, lub kwotę i tytuł umorzonej należności, a w razie umorzenia dochodzenia służbowego, w decyzji o umorzeniu określić należy dokładnie zarzucone pracownikowi wykroczenie.

(2) We wszystkich orzeczeniach, w których zastosowane będzie złagodzenie wymiaru kary na podstawie § 3, wskazać należy na to złagodzenie, powołując się przytem w sentencji na niniejsze zarządzenie.

§ 9. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Drukarnia Państwowa Nr 81872. 20.II.36. 9000.

§ 7. (1) Umarza się nieściągnięte należności, przypadające przedsiębiorstwu „Polskie Koleje Państwowe" od pracowników i emerytów z tytułu ich odpowiedzialności materjalnej za szkody, wyrządzone przed dniem 31 grudnia 1915 r. z ich winy wskutek ich czynności służbowych w przypadkach, w których wyrządzenie szkody nie wynikło z występku lub pochodzi z występku, popełnionego bez chęci zamiaru i chęci zysku, oraz z tytułu nadpłaconego do dnia 31 grudnia 1925 r., bez winy pracownika, uposażenia, a to w następujących granicach:

1) w całości, jeżeli nieściągnięta kwota nie przekracza 100 zł,

2) do wysokości 50% nieściągniętej kwoty, niemniej jednak niż 100 zł, jeżeli nieściągnięta kwota nie przekracza 1 000 zł,

3) do wysokości 25% nieściągniętej kwoty, niemniej niż 500 zł, jeżeli kwota ta przekracza 1 000 zł.

(2) Przepis ust. (1) stosuje się również do należności przedsiębiorstwa „P. K. P." określonych w ust. (1), które będą wymierzone po dniu wejścia w życie zarządzenia niniejszego.

(3) Nieumorzona część należności, której spłacenie rozłożono pracownikowi (emerytowi) na raty miesięczne przed umorzeniem, winna być ściągnięta w tej samej liczbie rat, których wysokość należy odpowiednio zmniejszyć, chyba, że pracownik (emeryt) wyrazi zgodę na dokonywanie potrąceń w dotychczasowej wysokości miesięcznej.

§ 8. (1) Każdemu pracownikowi lub emerytowi, korzystającemu z postanowień zawartych w § 1—7 niniejszego zarządzenia, władze właściwe doręczą pisemne decyzje, wydane z powołaniem się na niniejsze zarządzenie. W decyzji należy wymienić karę, która uległa zatarciu, lub kwotę i tytuł umorzonej należności, a w razie umorzenia dochodzenia służbowego, w decyzji o umorzeniu określić należy dokładnie zarzucone pracownikowi wykroczenie.

(2) We wszystkich orzeczeniach, w których zastosowane będzie złagodzenie wymiaru kary na podstawie § 3, wskazać należy na to złagodzenie, powołując się przytem w sentencji na niniejsze zarządzenie.

§ 9. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

W Y D A W N I C T W O   M I N I S T E R S T W A   K O M U N I K A C J I

Drukarnia Państwowa Nr 51172. 20.IX. 1936.

WARUNKI PRENUMERATY. Prenumeratę przyjmuje Administracja Wydawnictw M. K. Warszawa ul. Chałubińskiego Nr. 4 pokój Nr. 125, II p. telefon Nr. 8-26-25. Konto czekowe P. K. O. Nr. 18.432. Prenumerata wynosi rocznie 5 zł. kwartalnie 2 zł. Cena każdego numeru 50 gr.

Prenumeratę wpłacać należy przed początkiem każdego kwartału, półrocza lub roku.

Zamówienia na prenumeratę jak również na numery pojedyncze wykonywa się dopiero po wpłaceniu należności.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów zgłosić należy do właściwych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacji spóźnionych lub wadliwych niewłaściwie nie uwzględnia się.

Pojedyncze numery można nabywać w Administracji Wydawnictw M. K. i we wszystkich Dyrekcjach Okręgowych Kolei Państwowych.